

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 76 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 – dokonano błędnego ustalenia z urzędu treści bułgarskiej ustawy;
- Naruszenie art. 76 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 – nie dokonano całościowej i prawidłowej oceny przedstawionych dowodów;
- Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 – nie rozpatrzono przedstawionych dowodów i prawnych zarzutów w odniesieniu do przesłanek określonych w tym przepisie.

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2014 r. – Słowenia przeciwko Komisji

(Sprawa T-585/14)

(2014/C 372/24)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Republika Słowenii (przedstawiciele: L. Bembič, državni pravobranilec)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji zawartej w piśmie Dyrekcji Generalnej ds. Budżetu Komisji Europejskiej nr BUDG/B/03MV D (2014) 1782918 z dnia 2 czerwca 2014 r., w której po pierwsze stwierdzono odpowiedzialność finansową skarżącej za utratę zasobów własnych Unii z powodu dokonania przywozu cukru poza systemem kontyngentów taryfowych na przywóz bez ustalenia zasobów własnych odnoszących się do tego przywozu oraz po drugie nakazano skarżącej udostępnienie na potrzeby budżetu Unii kwoty odpowiadającej utraconym zasobom własnym wynoszącym w niniejszym przypadku, w którym to całkowicie wykorzystano pozwolenie na przywóz, 1 257 000,00 EUR;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie

- W omawianym piśmie Komisja błędnie stwierdziła, że utrata zasobów własnych była wynikiem błędu popełnionego przez importera w jego wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz, który nie został odpowiednio skorygowany przez słoweńskie organy.
- Importer uzupełnił bowiem i skorygował swój wniosek w odpowiednim terminie, zaś błąd wystąpił w rzeczywistości na etapie rejestracji danych podczas przesyłania Komisji przez agencję rynku rolnego i rozwoju obszarów wiejskich Republiki Słowenii, wniosków o pozwolenia na przywóz dla celów stosowania kwot systemu informacji o rynkach rolnych (AMIS) i to wyłącznie ze względu na wadliwość systemu informacji o rynkach rolnych (AMIS).

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przepisów odnoszących się do procesu decyzyjnego w ramach Komisji

- Omawiane pismo zostało podpisane przez dyrektora Dyrekcji Generalnej ds. Budżetu, mimo że w sprawach dotyczących odpowiedzialności finansowej skarżącej za utratę zasobów własnych Unii, której dotyczy niniejsze pismo, kompetencja przysługuje Komisji jako organowi kolegialnemu.

3. Zarzut trzeci dotyczący niewystarczającego uzasadnienia i błędnej podstawy prawnej
  - Komisja uzasadniła omawiane pismo zawierające decyzję dotyczącą odpowiedzialności finansowej skarżącej w niewystarczający sposób, przez co niemożliwa jest ocena czy pismo to jest zasadne i zgodne z prawem materialnym, czego konsekwencją jest naruszenie art. 296 TFUE i regulaminu wewnętrznego Komisji.
  - Ponadto Komisja nie wskazała stosownych podstaw prawnych, na których opiera się jej decyzja stwierdzająca, że w niniejszym wypadku doszło do utraty zasobów, za którą odpowiedzialność ponosi skarżąca.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa do obrony i prawa do bycia wysłuchanym
  - Komisja nie poinformowała skarżącej, przed sporządzeniem omawianego pisma, o okolicznościach faktycznych i prawnych, na których opiera się jej decyzja, co stanowi naruszenie prawa do obrony i prawa do bycia wysłuchanym.
5. Zarzut piąty dotyczący wadliwości kontroli Komisji
  - Błąd skarżącej w ramach przekazywania wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz stanowi konsekwencję wadliwości systemu informatycznego i elektronicznego systemu informacji o rynkach rolnych (AMIS) ustanowionego i zarządzanego przez Komisję, ze względu na co skarżąca nie jest odpowiedzialna za popełniony błąd.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasad proporcjonalności, pewności prawa i niedopuszczalności bezpodstawnego wzbogacenia
  - Według skarżącej wobec faktu, iż nie doszło do utraty zasobów własnych, przypisanie odpowiedzialności finansowej za błąd, który wystąpił na etapie rejestracji danych w wadliwym systemie informatycznym Komisji stanowi bezpodstawne wzbogacenie Unii.
  - Naruszona została również zasada pewności prawa albowiem dla sytuacji, w których może wystąpić bezpodstawne wzbogacenie nie przewiduje się procedury korygującej błąd.
  - Ponadto według skarżącej uregulowanie, w ramach którego nie ma możliwości skorygowania błędów administracyjnych popełnionych podczas procedury wydawania pozwoleń na przywóz, mimo że w wyniku korekty błędów żaden z podmiotów działających na rynku nie ponosi szkody – czego nieuchronną konsekwencją jest odpowiedzialność finansowa państwa członkowskiego – jest niezgodne z zasadą proporcjonalności.
  - Wreszcie, jako że Komisja nie zakończyła w rozsądnym terminie procedury ustalania odpowiedzialności finansowej, naruszyła również zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Skarga wniesiona w dniu 7 sierpnia 2014 r. – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings przeciwko Komisji

(Sprawa T-586/14)

(2014/C 372/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Anhui, Chińska Republika Ludowa) (przedstawiciele: Y. Melin i V. Akritidis, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 470/2014 z dnia 13 maja 2014 r.⁽¹⁾ nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz szkła solarnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w zakresie, w jakim ma ono zastosowanie do Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd; oraz